

ชุดความรู้

เพื่อการเตรียมความพร้อม
เข้าสู่สังคมอายุที่มีคุณภาพ

การวางแผนทางการเงิน

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ (สทส.)

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

ชุดความรู้

เพื่อการเตรียมความพร้อม
เข้าสู่สังคมอาเซียนที่มีคุณภาพ

การวางแผนทางการเงิน

คำนำ

ประเทไทยมีการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยสูงอายุทั้งสัดส่วนและจำนวนอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วต่อไปอีกใน 20 ปีข้างหน้า อันเป็นผลมาจาก อัตราการเกิดลดลงและอายุขัยเฉลี่ยของประชากรวัยสูงอายุยืนยาวขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2573 ประเทศไทยจะมีประชากรประมาณ 64.5 ล้านคน ในจำนวนนี้ เป็นประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 14.6 ล้านคน หรือเกือบ 1 ใน 4 ของประชากรทั้งหมด การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรวัยสูงอายุโดยเฉพาะผู้สูงอายุช่วงวัยปลาย ส่งผลกระทบทั้งต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ลดลง ภาระด้านงบประมาณและการคลังที่ต้องมีรายจ่ายด้านสวัสดิการและสุขภาพ เพื่อผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน รวมถึงผลกระทบต่อตัวผู้สูงอายุและครอบครัว เช่น ปัญหาสุขภาพจากโรคเรื้อรัง ปัญหาด้านสุขภาพจิต ขาดผู้ดูแล ขาดรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ ภาระรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นของครอบครัว ภาระในการดูแลผู้สูงอายุ ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นต้น

จากปัญหาและผลกระทบของสถานการณ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็น ที่จะต้องเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ล่วงหน้าตั้งแต่ช่วงวัยต้นและวัยทำงาน อาทิ การสร้าง หลักประกันด้านรายได้ที่เพียงพอสำหรับการดำรงชีพในวัยสูงอายุ การมีพฤติกรรมสุขภาพ ที่เหมาะสม การวางแผนการใช้ชีวิตในวัยสูงอายุ เพื่อที่จะสามารถปรับตัวเตรียมรับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น ลดระยะเวลาการพึ่งพาผู้อื่น และดำเนินชีวิตในช่วงวัยสูงอายุอย่างมีคุณค่าและมี ความสุข

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ได้ดำเนินการรวบรวมองค์ความรู้ และจัดทำ **“ชุดความรู้เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ วัยสูงอายุที่มีคุณภาพ”** สำหรับเป็นเอกสารประกอบคู่มือการจัดอบรมหลักสูตรเตรียมความพร้อม

บุคลากรเข้าสู่วัยสูงอายุของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบด้วย สุขภาพแบบองค์รวม การวางแผนทางการเงิน สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ปลอดภัยในวัยสูงอายุ กฎหมายที่ผู้สูงอายุควรรู้ การใช้ชีวิตหลังเกษียณ และการเตรียมตัวรับความตาย โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า **“ชุดความรู้เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยสูงอายุที่มีคุณภาพ”** จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสร้างความตระหนักรู้แก่บุคลากรทุกช่วงวัยถึงความสำคัญของการเตรียมการเพื่อยามสูงอายุและมีการเตรียมการในทุกเรื่องที่จำเป็นเพื่อการเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมีคุณภาพ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

2556

สารบัญ

การวางแผนทางการเงิน

1

- ความหมายการวางแผนทางการเงิน 2
- ขั้นตอนการวางแผนทางการเงิน 4

การออม

9

- ความหมายการออม 10
- ความสำคัญของเงินออม 11
- รูปแบบของการออมเงิน 12
- ประเภทการออมเงิน 12
- ปัจจัยสำคัญในการออม 13
- เป้าหมายในการออม 14
- การสร้างวินัยการออม 15
- การออมที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย 16

การลงทุน

19

- ความหมายการลงทุน 20
- การลงทุนอย่างถูกวิธี 22
- ปัจจัยสำเร็จในการลงทุน 26
- ประเภทการลงทุน 26
- การลงทุนที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย 30

แหล่งเงินได้หลังเกษียณ

33

- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- กองทุนประกันสังคม
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

35

35

36

37

อยากสบายวัยเกษียณ

39

บรรณานุกรม

42

การวางแผนทางการเงิน

การวางแผนทางการเงิน

ความหมายของการวางแผนทางการเงิน

การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) คือ กระบวนการวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคล โดยพิจารณาปริมิตแห่งการวางแผนทางการเงิน

การวางแผนทางการเงินที่มีหลักการมักอยู่ในรูปของปิรามิด ซึ่งมีอยู่ 3 ขั้นดังนี้

ฐานที่ 1 (Wealth Protection)

เริ่มจากการสร้างฐานให้แข็งแกร่ง โดยการบริหารรายได้ให้มากกว่ารายจ่าย หรือ บริหารรายได้กับรายจ่ายให้เพียงพอ การบริหารจัดการในส่วนนี้มีหลายวิธี อาทิ การเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การบริหารหนี้สิน โดยมีกลไกการทำบัญชีรายรับรายจ่ายเป็น กลไกช่วยคำนวณ เพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามงบประมาณของเราหรือการปกป้อง ความเสี่ยง เป็นการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับความต้องการพื้นฐาน ในการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องของการเก็บเงินไว้ใช้ในวันบั้นปลายเมื่อตอนเกษียณอายุ รวมถึง การจัดการความเสี่ยงภัยต่างๆ ซึ่งเปรียบเสมือนรากฐานของตัวบ้านที่ต้องเน้นสร้าง ให้แข็งแรงเพื่อความมั่นคงต่อไป

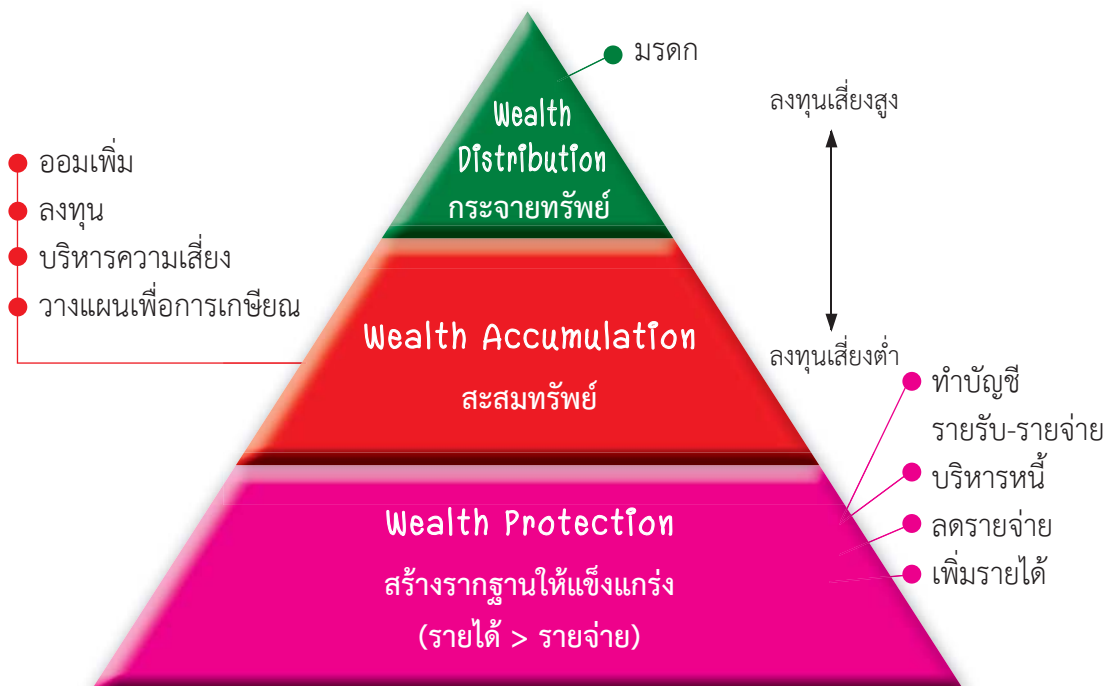
ฐานที่ 2 (Wealth Accumulation)

ผู้ที่ประสงค์จะวางแผนทางการเงินให้เป็นระบบสามารถเริ่มในลำดับต่อไปนี้คือ สะสมทรัพย์สินหรือการสะสมความมั่งคั่ง เป็นเรื่องของการลงทุนและประหยัดภาษี เพื่อสะสมเงินไว้ใช้จ่ายในเป้าหมายต่างๆ เช่น การศึกษาของบุตร เป็นต้น การวางแผนภาษี ถือเป็นตัวช่วยหนึ่งที่ทำให้คุณลดภาระค่าใช้จ่ายด้านภาษีลง และมีเงินออมลงทุนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนตัวบ้านที่สร้างขึ้นภายหลังจากที่มีรากฐานมั่นคงแล้ว รูปแบบ การสะสมทรัพย์สินทำได้หลายรูปแบบ เริ่มตั้งแต่การออมในบัญชีเงินฝากเพิ่มขึ้น การลงทุน ในผลิตภัณฑ์ทางการเงินในรูปแบบต่างๆ ที่มีความซับซ้อนและมีความผันผวนมากขึ้น รวมถึงการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีให้ครบถ้วนและการลงทุนประหยัดภาษี การบริหาร ความเสี่ยงจากการลงทุน และการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ

ฐานที่ 3 สูตรท้าว (Wealth Distribution)

คือ ขั้นตอนกระจายทรัพย์สินหรือการส่งต่อความมั่งคั่ง นั่นก็คือการนำเงินไปลงทุน และการวางแผนมรดก เมื่อเรามีฐานที่มั่นคงด้วยการเตรียมพร้อมความต้องการพื้นฐานของชีวิตและมีการจัดการความเสี่ยง เสริมความแข็งแกร่งด้วยการสะสมความมั่งคั่งไว้แล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือการลงทุนและการส่งต่อความมั่งคั่งไปยังคนที่เรารัก ซึ่งหมายถึง การแบ่งมรดกให้ลูกหลาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นช่วงอายุ รูปแบบการดำเนินชีวิต รวมถึงความสามารถในการยอมรับผลกำไรหรือขาดทุน และยังสามารถบริจาคหรือช่วยเหลือแก่ผู้ที่เดือดร้อนได้อีกด้วย

นิยามของการวางแผนทางการเงิน

ที่มา : กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ขั้นตอนการวางแผนทางการเงิน

มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ทางการเงิน (Identify Goals & Objectives)

คือ ในการวางแผนการเงิน ควรจะเริ่มจากการมีเป้าหมายคร่าวๆ ว่าเราอยากบรรลุเป้าหมายทางการเงินในเรื่องอะไร และต้องใช้เวลาเท่าไร เช่น

- อยากเกษียณการทำงานตอนอายุเท่าไร ตอนนั้นอยากมีเงินใช้เดือนละเท่าไร
- อยากเตรียมทุนการศึกษาให้ลูกเรียนถึงระดับไหน ค่าใช้จ่ายเท่าไร
- อยากวางแผนจัดสรรมรดกให้ลูกหลาน ต้องทำอะไร

เป้าหมายที่กำหนดขึ้น อาจเป็นเป้าหมายเดียว หรือเป้าหมายผสมผสานเต็มรูปแบบก็ได้

เป้าหมายทางการเงินที่ดี (Financial Goal) จะต้องมີลักษณะสำคัญ 3 ข้อคือ

1. ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จ (Achievable)
2. ต้องวัดค่าเป็นจำนวนเงินได้ชัดเจน (Measurable)
3. ต้องมีกรอบเวลาที่แน่นอน (Timeframe) ซึ่งอาจแบ่งเป็น 3 ระยะ

➤ **เป้าหมายระยะสั้น** เป็นการวางแผนการเงินในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี คือ ต้องการทำให้สำเร็จภายใน 1 ปีส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และความต้องการในระยะสั้นๆ เช่น ออมเงินเพื่อเอาไว้เป็นเงินสำรองฉุกเฉิน เงินดาวน์รถยนต์ การซื้ออุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ การเรียนคอร์สสั้นๆเพิ่มพูนความรู้ และการท่องเที่ยวต่างๆ เป็นต้น

➤ **เป้าหมายระยะกลาง** เป็นการวางแผนการเงินในระยะเวลา 2 – 10 ปี คือ ต้องการทำให้สำเร็จภายในเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี มักจะเป็นการวางแผนสำหรับการสร้างความมั่นคงให้ชีวิต เช่น เงินสำหรับดาวน์บ้าน ซื้อประกันชีวิต การลงทุนเพื่อทำธุรกิจ เป็นต้น

➤ **เป้าหมายระยะยาว** เป็นการวางแผนการเงินเกินกว่า 10 ปี มักจะเกี่ยวข้องกับบุคคลในครอบครัว เช่น วางแผนเพื่อการศึกษาของบุตร และการวางแผนเพื่อการเกษียณ เป็นต้น

2. เก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงิน (Collect Data)

เริ่มจากรวบรวมข้อมูลและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินของตัวเองทั้งหมด โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ประเภท คือ

- รายรับ คือ รายได้ประจำ รายได้พิเศษ ดอกเบี้ย เงินปันผลต่างๆ
- รายจ่าย คือ ค่าใช้จ่ายของครอบครัว ส่วนตัว เงินเลี้ยงดูบุตร บิตามารดา
- สินทรัพย์ คือ เงินสดในมือ เงินฝากธนาคาร หุ้่น พันธบัตร กองทุนรวม กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์
- หนี้สินต่างๆ คือ เงินกู้ซื้อบ้าน เงินกู้ซื้อรถยนต์ หนี้บัตรเครดิต และหนี้สินอื่นๆ

3. วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินสถานการณ์ทางการเงิน (Analyse Information)

นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 เพื่อหาสถานะทางการเงินปัจจุบัน ว่าตอนนี้มีเงินเก็บสุทธิเท่าไรแล้ว ยังขาดอีกเท่าไรเพื่อที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และมีทางเลือกอะไรบ้างที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น เราจะใช้อัตราส่วนทางการเงินวิเคราะห์และประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลนั้นๆ 3 อย่างคือ การวิเคราะห์สภาพคล่อง การวิเคราะห์หนี้สิน และ การวิเคราะห์การออมและการลงทุน เพราะจะช่วยให้สามารถประเมินรายรับ-รายจ่ายของตนเองในช่วงเวลาหนึ่งๆได้ เช่น รายรับ-รายจ่ายในหนึ่งวัน หนึ่งเดือน หรือหนึ่งปี เป็นต้นไป นอกจากนี้แล้วเราต้องประเมินสินทรัพย์ที่มีอยู่ด้วยไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ที่อยู่ในรูปของเงินสด รถ บ้าน หรือที่ดิน ฯลฯ รวมถึงภาระหนี้สิน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อนำไปประมาณการและวางแผนทางการเงินในขั้นต่อไป

4. วางแผนทางการเงิน (Produce Plan)

การวางแผนทางการเงินนั้นควรจัดทำแผนด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง และจัดลำดับความสำคัญว่าอะไรควรทำก่อนหรือหลังเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและบรรลุตามแผนที่วางไว้ ซึ่งหลังจากวิเคราะห์เงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆแล้ว ให้ประเมินทางเลือกที่ดีที่สุด แล้วเขียนแผนการเงินที่สอดคล้องกับเป้าหมายของเรา ภายใต้แผนการเงินที่คุณจัดทำขึ้น จะเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ บางแผนอาจจะครอบคลุมถึงการบริหารเงิน เช่นการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่ายเงิน บางแผนก็อาจจะเกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ เช่นการซื้อรถหรือบ้าน แผนเกี่ยวกับการออมและการลงทุน ก็จะช่วยให้คุณมีเงินใช้ในยามฉุกเฉินและช่วยเพิ่มความมั่งคั่งในอนาคตได้ แผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุด้วยเพื่อที่จะให้แน่ใจว่าจะมีเงินพอเพียงในยามที่คุณไม่มีรายได้จากการทำงานแล้ว

5. นำแผนไปปฏิบัติ (Implement Plan)

ทำตามแผนที่วางไว้อย่างเคร่งครัด โดยหลักสำคัญคือ ต้องมีวินัยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง หรือสุรุ่ยสุร่ายมากไปกว่าสิ่งที่กำหนดไว้ เพราะถึงแม้จะมีแผนที่ดีเพียงใด หากไม่นำแผนนั้นมาปฏิบัติแล้ว ก็ไม่สามารถจะบรรลุเป้าหมายได้ การที่จะปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ จะต้องลงมือทำอะไรบ้างในกรอบเวลาเท่าไร เช่น ต้องออมให้ได้เดือนละเท่าไร ต้องนำเงินไปลงทุนอะไรบ้าง หรือ ต้องทำประกันภัยเพิ่มในเรื่องอะไรบ้าง โดยต้องมีการตรวจทานด้วยว่า ได้ทำครบพอที่จะบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วหรือไม่

6. ประเมินผลแผนและเป้าหมายทางการเงิน (Review Plan & Objective)

การวัดผลและปรับปรุงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ทราบว่า สามารถปฏิบัติได้ตรงตามเป้าหมายหรือไม่ ทั้งนี้ยังสามารถนำผลที่ได้ไปพัฒนาและปรับปรุงผลการปฏิบัติในอนาคตได้ด้วย ฉะนั้นหลังจากการปฏิบัติไปได้ระยะหนึ่ง จึงต้องหมั่นตรวจสอบและประเมินผลที่เกิดขึ้นว่า ได้ผลตามที่คาดหวังหรือไม่ สมมติฐานที่วางไว้มีการเปลี่ยนไปหรือไม่อย่างไร และควรจะมีการปรับเปลี่ยนแผนให้สอดคล้องกับภาวะการที่เปลี่ยนไปหรือไม่ ซึ่งโดยทั่วไปเราจะมีการทบทวนแผนการเงินปีละ 1 ครั้ง ถ้าตรวจสอบและประเมินผลแล้วไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนให้เหมาะสม หรือขยายระยะเวลาในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย หรืออาจจะต้องปรับเปลี่ยนเป้าหมายลงมา ซึ่งจากการตรวจสอบและประเมินผลแล้ว พบว่าส่วนใหญ่การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้แล้วไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ มักเกิดจากการไม่มีวินัยในตนเองหรือไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้ได้ ในขณะเดียวกันการปฏิบัติตามแผนการที่วางแผนไว้อย่างเคร่งครัด ไม่มีความยืดหยุ่นก็อาจทำให้ไม่ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน เพราะแผนการเงินที่จัดทำไว้มักถูกรบกวนโดยปัจจัยหลายด้าน เช่น ความมั่นคงในอาชีพ ภาวะเศรษฐกิจ สถานภาพทางสังคม อัตราผลตอบแทน นโยบายของรัฐบาล ความมั่นคงทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างตลอดเวลา

การวางแผนการเงินที่ดีจึงควรมีการทบทวน (Review) และปรับปรุง (Revise) แผนให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การเดินทางไปยังเป้าหมายเป็นการเดินทางที่อยู่บนเส้นทางแห่งความเป็นจริง และการวางแผนทางการเงินนั้นเป็นขั้นตอนที่ไม่มีการหยุดนิ่ง เนื่องจากแต่ละช่วงเวลาของชีวิตนั้นความต้องการและเป้าหมายของคุณนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น การเปลี่ยนงาน การแต่งงาน การมีบุตร ซึ่งคุณไม่อาจจะคาดไว้และใส่ไว้ในแผนทางการเงินตั้งแต่แรกเลยก็ได้ เป้าหมายทางการเงินบางอย่างก็มีความสำคัญอยู่เสมอโดยไม่ขึ้นอยู่กับช่วงอายุ เช่น การมีเงินสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน ไม่ว่าคุณจะอายุเท่าไรเงินสำรองเพื่อใช้ยามฉุกเฉินนั้นสำคัญเสมอ

การวางแผนทางการเงินเป็นทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับทุกวัยและทุกคน จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินของตนเองอย่างรอบด้าน ทั้งในการหาเงิน การใช้เงิน การเก็บรักษา และการเพิ่มมูลค่าเงินอย่างชาญฉลาด ที่สำคัญต้องลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างนิสัยทางการเงินที่ดี อย่างที่คนโบราณกล่าวไว้ว่า **“ถ้าเราไม่เตรียมพร้อม เราก็ควรจะเตรียมตัวที่จะล้ม”** เพราะ **“เงิน”** มีบทบาทสำคัญไม่เฉพาะการเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน หรือเป็นเครื่องวัดค่าสิ่งของต่างๆ แต่เงินยังสามารถสะสมเพื่อเพิ่มค่าได้ในอนาคต การวางแผนทางการเงินอย่างเหมาะสมจะช่วยให้สามารถจัดการกับเรื่องเงินๆทองๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายชีวิต เพื่อให้มีชีวิตที่ดีและมีความสุขในบั้นปลายชีวิต ใครอยากสบายทั้งในวันนี้และวันข้างหน้าคงต้องเริ่มวางแผนทางการเงินตั้งแต่เดี๋ยวนี้

ကလေးစာပေ

การออม

ความหมายการออม

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ให้นิยามไว้ว่า การออม คือ การประหยัด การเก็บหอมรอมริบ การถนอม และการสงวนสิ่งที่จะประหยัด หรือเก็บหอมรอมริบ ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน ให้ความหมาย การออม (Savings) หมายถึง การนำเงินออมไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน ในขณะที่ให้ความหมาย เงินออม (Saving) หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภคหากแต่เก็บไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่างๆในอนาคต

ภราดร ปรีดาศักดิ์ ให้ความหมายการออม (Savings) หมายถึง การกั้นเงินรายได้ส่วนหนึ่งเอาไว้ โดยมีได้นำเงินรายได้ส่วนนี้ออกไปใช้จ่ายซื้อสินค้าหรือบริการในช่วงเวลาหนึ่ง รายได้ส่วนนี้จึงเรียกว่า เงินออม (Savings)

จากความหมายดังกล่าวการออมจึงมีความหมายกว้าง คือหมายถึง การใช้สิ่งที่มีค่ามีคุณค่าทั้งหลายอย่างระมัดระวัง อย่างไม่ประมาท อย่างมีเหตุมีผล ทั้งในตนและนอกตน คือ ตนเอง ชีวิตของตนเอง ซึ่งแต่ละคนจะต้องถือว่ามีความหมายสูงสุด สำคัญสูงสุด จึงต้องรู้จักตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต ไม่ปล่อยปละละเลยให้ตกต่ำไร้ค่า พยายามรักษาและพัฒนาให้เจริญให้ได้ ในขณะที่เดียวกันทรัพย์สินเงินทอง ข้าวของต่างๆ ที่เป็นปัจจัยในการดำรงชีพก็ต้องให้ความสำคัญ ต้องรู้จักเก็บรู้จักใช้ไม่ปล่อยปละละเลย ไม่ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ไม่โค่นป่าเพื่อหานก เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการออมมิได้มุ่งที่ออมเงินอย่างเดียว แต่หมายถึงการออมชีวิตตนเอง และปัจจัยในการดำรงชีพทุกอย่าง

สรุปว่า การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่า เงินออม $\text{Incomes} - \text{Expenses} = \text{Savings}$

เงินออม (Saving) ก็คือการกั้นเงินส่วนหนึ่งของรายได้ที่เราไม่ใช้ให้หมดไปกับการบริโภคปัจจุบันโดยเลือกที่จะนำเงินเก็บไว้ใช้ในอนาคตแทน

โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อคุณนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายของเขา ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคล อาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพ มีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนั้นการลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม ก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้เหมือนกัน การออมเงินเป็นการยอมเสียสละเงินที่ต้องใช้จ่ายในปัจจุบัน เพื่อจะนำเงินจำนวนนี้ไปใช้ในอนาคตก้อนโดยแบ่งเงินบางส่วนจากรายได้ เพื่อเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายเมื่อยามเกษียณอายุ หรือเมื่อยามเกิดเหตุฉุกเฉิน เพราะการดำเนินชีวิตประจำวัน อาจมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา คือ การตกงาน เจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ หรือภัยพิบัติตามธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าหากไม่มีเงินออมย่อมเกิดปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวันอย่างแน่นอน หรือหลังจากอายุเกษียณ 60 ปีแล้ว เราจะมีรายได้จากที่ไหนมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตต่อไป

ความสำคัญของเงินออม

เงินออมเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหาคะแนนเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิต

สิ่งจูงใจในการออม

การที่คนเรามี “เป้าหมาย” อย่างหนึ่งอย่างใดในอนาคตกำหนดไว้อย่างชัดเจนแน่นอน ก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเก็บออมมากขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกัน แล้วแต่ความจำเป็นและความต้องการของเขาและยังขึ้นอยู่กับความหวังและความทะเยอทะยานในชีวิตของเขาด้วย ตัวอย่างเช่น บางคนอยากมีบ้านและที่ดินเป็นของตัวเอง อยากจะมีความรู้สูงอยากมีชีวิตที่สุขสบายในยามปลดเกษียณ หรือหวังที่จะให้ลูกหลานมีหลักฐานมั่นคง ดังนั้นเป้าหมายในการออมแตกต่างกันนี้จะเป็นสิ่งที่กำหนดให้จำนวนเงินออมและระยะเวลาในการออมแตกต่างกันไป

รูปแบบของการออมเงิน

มี 2 รูปแบบคือ

1. การออมแบบเก่า เป็นการออมที่เก็บเงินไว้ที่บ้านในครัวเรือนของตน เช่น เก็บซ่อนเงินไว้ที่ใดที่หนึ่งของบ้าน หรือซื้อทองคำรูปพรรณเก็บไว้ เป็นต้น การออมแบบนี้ไม่เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจเพราะทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจขาดแคลนเงินทุนนอกจากนี้ยังเป็นการออมที่เสี่ยงต่อการสูญหายหรือถูกจี้ปล้น และไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนกลับคืนมา

2. การออมแบบใหม่ เป็นการออมเงินที่นำเงินไปฝากไว้ที่สถาบันการเงินจะมีความปลอดภัยกว่านอกจากนี้ ยังได้รับผลประโยชน์กลับคืนมาในรูปเงินปันผลดอกเบี้ยหรือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ การออมเงินแบบนี้จะก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจที่ช่วยระดมเงินทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจก่อให้เกิดการลงทุนการผลิต การจ้างงานเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจด้วย

ประเภทการออมเงิน

การเก็บออมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายชีวิตบุคคลควรเก็บออมเงินไว้ในบัญชีเงินฝากธนาคารแต่ละธนาคารหรือบัญชีเงินฝาก ตามเป้าหมายชีวิตหรือตามประเภทของเงินออมเพื่อจะให้เห็นยอดเงินออมที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น บัญชีเงินฝากเพื่อสร้างบ้าน บัญชีเงินฝากเพื่อการศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างกำลังใจและความภาคภูมิใจในตนเอง เงินออม แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. เงินออมเพื่อความมั่นคง คือการออมเงินเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินเป็นเงินออมที่เก็บไว้ใช้เมื่อมีเหตุการณ์ ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เช่น การเจ็บป่วย อุบัติเหตุ การตกงาน การซ่อมแซมรถยนต์ ฯลฯ เงินออมประเภทนี้ จะทำหน้าที่ช่วยให้บุคคลดำรงชีวิตได้ตามปกติได้ไม่เดือดร้อนเมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

2. เงินออมเพื่อเกษียณ คือการเก็บสะสมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณซึ่งผู้ที่เกษียณอายุจะมีรายได้ลดลง ถ้ามีเงินออมประเภทนี้จะทำให้การใช้ชีวิตยามเกษียณอายุมีอิสรภาพทางการเงิน เพราะชีวิตที่ต้องพึ่งพาคนอื่น นอกจากขาดอิสรภาพแล้วยังขาดความภาคภูมิใจในตนเองด้วย

3. เงินออมเพื่อการลงทุน เป็นการสะสมเงินออมเพื่อนำเงินไปลงทุนทำธุรกิจหรือลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุนหรือซื้อสิ่งหาริมทรัพย์ เพื่อขายต่อโดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มมากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับจากการออมเงินไว้ที่ธนาคาร ซึ่งเงินออมประเภทนี้จะทำให้บุคคลมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้นโดยไม่ต้องรอรายได้จากการทำงานอย่างเดียว วิธีนี้เรียกว่า “**จงให้เงินทำงานให้เรา ให้มีเงินงอกเงยเพิ่มขึ้น**”

ปัจจัยสำคัญในการออม

1. ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม หมายความว่า ถ้ายิ่งผลตอบแทนในการออมเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจ ให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เช่น ในภาวะที่รัฐบาลกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทลง ทั้งยังเก็บดอกเบี้ยภาษีเงินฝากอีก จึงทำให้ระดับเงินออมของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมาก

2. มูลค่าของอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน ผู้ออมจะตัดสินใจทำการออมมากขึ้น ภายหลังจากการพิจารณาถึงอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าจะมีความแตกต่างจากมูลค่าของเงินในอนาคตหมายความว่าจำนวนเงิน 1 บาท ซื้อสินค้าและบริการได้ในจำนวนใกล้เคียงหรือเท่ากับการใช้เงิน 1 บาท ซื้อสินค้าหรือบริการในอีก 2-3 ปีข้างหน้าหรือมากกว่านั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าท่านว่าการเก็บเงินออมไว้ โดยไม่ยอมซื้อสินค้าขณะนี้ ท่านอาจจะสูญเสียความพอใจที่ควรได้รับการซื้อสินค้า ในปัจจุบันมากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม ทั้งยังเสียเวลาคอยที่จะซื้อสินค้าในอนาคตที่อาจมีราคาสูงมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับอีกด้วย ดังนั้นถ้าท่านพอใจที่จะซื้อสินค้าในวันนี้ มากกว่าการหวังผลตอบแทนที่จะได้รับเพิ่มขึ้นในอนาคต ท่านก็จะมีการออมลดลง

3. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนักเช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนระดับต่ำ จำนวนเงินออมที่กันไว้อาจเป็นเพียงจำนวนน้อยตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งต่างจากจำนวนเงินออมของผู้บริหารระดับสูง หรือนักการเมืองที่จะมีเงินเหลือออมได้มากกว่า นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงรายได้เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายงานการถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่การงาน

ที่มีผลต่อระดับการออมเช่นกัน คืออาจทำให้มีการออมเพิ่มมากขึ้นหรือลดลงไปจากระดับเดิมได้ ดังนั้น ในระหว่างที่ท่านมีรายได้มากกว่าปกติ หรือในขณะที่ท่านมีความสามารถหารายได้ได้อยู่ จึงควรจะมีการออมไว้เพื่อป้องกันปัญหาทางการเงินอันอาจเกิดขึ้นได้ดังกล่าวแล้ว

4. ความแน่นอนของจำนวนรายได้ในอนาคตหลังการเกษียณอายุ ถ้าผู้มีรายได้ทุกคนทราบได้แน่นอนว่าเมื่อใดก็ตามที่ท่านไม่มีความสามารถหารายได้ ได้อีกต่อไป ท่านก็จะมีปัญหาทางการเงินเกิดขึ้น หรือถ้ามีก็ไม่ใช่ปัญหาที่รุนแรงมากนัก เนื่องจากหน่วยงานที่ท่านเคยทำงานอยู่มีนโยบายช่วยเหลือท่านในวัยชราหลังเกษียณอายุ หรือภายหลังออกจากงานก่อนกำหนด เช่น นโยบายการให้บำนาญ บำเหน็จ เงินชดเชย เป็นต้น ดังนั้นผู้ออมอาจมีการอมลดลงเพื่อกันเงินไว้ใช้จ่ายมากขึ้นโดยไม่ทำให้จำนวนเงินรวมในอนาคต กระทบกระเทือนแต่ประการใด เงินออมควรเก็บรักษาอย่างไรจึงจะปลอดภัย การเก็บเงินไว้กับตนเองย่อมไม่ปลอดภัย และเป็นการสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้รับ ดังนั้นเงินออมควรเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและมีรายได้ด้วย โดยการฝากสถาบันการเงินบางแห่งไว้ เช่น ธนาकरพาณิชย์ ธนาकरออมสิน สหกรณ์ออมทรัพย์ หรืออาจเก็บออมในรูปของการซื้อหลักทรัพย์หรือตราสารฯ ที่มีความมั่นคง ก่อให้เกิดรายได้และสามารถเปลี่ยนมาเป็นเงินสดได้ง่ายมาถือไว้ เช่น การซื้อพันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน พันธบัตรออมทรัพย์ต่าง ๆ ตัวสัญญาของบริษัทเงินทุนที่มั่นคง การซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม หรือซื้อหุ้นบริษัทที่มั่นคงถือไว้ ฯลฯ

เป้าหมายในการออมเงิน

การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้รู้ว่าจะเก็บออมเงินเพื่ออะไร จำนวนเท่าไร ใช้เวลาแค่ไหน ซึ่งเป้าหมายออมเงินของผู้บริโภคแตกต่างกัน เช่น

- ออมเงินไว้เพื่อการศึกษาให้สูงขึ้น
- ออมเงินไว้เพื่อการจัดงานแต่งงาน
- ออมเงินไว้เพื่อสร้างบ้านและตกแต่งบ้าน
- ออมเงินไว้เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวหรือตนเอง เช่น ซื้อรถยนต์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

- ออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น ยามว่างงาน ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมบ้าน ค่าซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น
- ออมเงินเพื่อซื้อประกันชีวิตและประกันภัย
- ออมเงินเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อหาประโยชน์จากเงินออมให้กองเงย เช่น ซื้อตั๋วเงินคลังรัฐบาล การซื้อสลากออมสิน การซื้อพันธบัตรรัฐบาล การซื้อหุ้นสามัญในบริษัทต่างๆ เป็นต้น
- ออมเงินไว้ใช้จ่ายในวัยหลังเกษียณอายุงาน

เมื่อบุคคลกำหนดเป้าหมายทางการเงินไว้แล้ว ย่อมเป็นสิ่งจูงใจให้เขามีความมานะพยายามที่จะเริ่มเก็บออมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ หลังจากนั้นให้วางแผนการออมว่าจะออมเงินที่ไหนดีที่มีความมั่นคงและมีผลตอบแทนที่ดี มีความเสี่ยงน้อยและเมื่อมีข้อมูลจากแหล่งออมเงินพอสมควรก็เริ่มตัดสินใจออมโดยเริ่มจากการสร้างวินัยในการออมให้เกิดขึ้นกับตนเองก่อน

การสร้างวินัยการออมเงิน

การออมเงินเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก เพราะการใช้จ่ายเงินตามความพอใจของตน เพื่อหาความสุขในปัจจุบันให้แก่ตนเองง่ายกว่าการประหยัดเงิน เพื่อให้เหลือเงินเก็บออมนั้นเป็น เพราะการไม่มี “วินัยในการออม” ซึ่งการไม่มีวินัยในการออมถือว่าเป็นอุปสรรคสำคัญในการออมเงินอย่างยิ่ง

“วินัย” (Discipline) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวเราซึ่งถูกปลูกฝังมาเรื่อยๆ จนเกิดเป็นนิสัย และไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย การออมเงินควรเริ่มต้นตั้งแต่เดี๋ยวนี้ เพราะถ้าไม่เริ่มต้นการออมเงินจะมีความยุ่งยากและลำบากเมื่อถึงวัยชรา หรือเมื่อได้รับความเจ็บป่วยหรือตกงาน สิ่งสำคัญในการออมเงิน คือต้องตระหนักว่า การออมเงินไม่ใช่สิ่งที่จะกระทำได้เมื่อเงินเหลือใช้ หากแต่เป็นการกันเงินส่วนหนึ่งเป็นเงินออมมารายได้ก่อนแล้วนำเงินส่วนที่เหลือไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ออมเงินให้เป็นนิสัยคือต้องทำทุกๆ วัน ให้เป็นกิจวัตรประจำวันได้เท่าไรยิ่งดีกับตัวเราเท่านั้น

การออมเงินจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องอาศัยการมีวินัยในตนเองมากที่สุด วินัยในตัวเอง คือ ความสามารถที่จะทำให้เราทำในสิ่งต้องทำ ณ เวลาที่ควรทำไม่ว่าสิ่งนั้นเราอยากทำหรือไม่อยากทำก็ตาม

การออมที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของคนเรามีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงวัย เหมือนวัฏจักรชีวิต เริ่มจากวัยเด็กที่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใหญ่ พอเริ่มโตก็ต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อหางานสร้างเงินและสร้างตัวซึ่งเลี้ยงไม่ได้เลยที่จะไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเงิน และปัญหาของคนส่วนใหญ่ที่พบคือ รายได้ไม่เพียงพอต่อการรายจ่าย จึงไม่สามารถเก็บออมเงินเพื่ออนาคตได้

การออมเงินถือเป็นเรื่องสำคัญที่หลายคนมองข้าม และบ่อยครั้งที่หาโอกาสออมแต่ยังไม่พร้อมด้วยสาเหตุหลายประการ บางคนทำงานมาทั้งปีแต่ยังไม่มีเงินเก็บ ในขณะที่เด็กบางคนยังไม่มีการทำงานหรือเพิ่งเริ่มทำงานแต่มีเงินเก็บหลายหมื่นบาท เพียงเพราะการได้รับการฝึกหัดให้มีความพร้อมที่จะเก็บออมเงินมาตั้งแต่เด็กจนเป็นนิสัย น่าดีใจที่เด็กไทยบางคนออมเงินเป็นงานอดิเรก ดังนั้นเทคนิคการออมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากกับบุคคลในแต่ละช่วงวัย เพราะถ้าเราวางแผนดีมาตั้งแต่ต้นบั้นปลายชีวิตก็จะมีอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตได้

1. เทคนิคการออมวัยก่อนทำงาน (อายุ 0 - 21 ปี)

โดยวัยนี้เป็นวัยที่กำลังศึกษาต้องพึ่งพาพ่อแม่ ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ไม่มีหนี้สิน และเป็นวัยที่มีสุขภาพแข็งแรง และเป้าหมายการใช้เงินในส่วนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อของใช้ส่วนตัวหรือซื้อของขวัญพิเศษ ฉะนั้นเทคนิคการออมในวัยนี้จึงต้องปลูกฝังวินัยการออม เพราะการปลูกฝังให้เด็กรู้จักการออมตั้งแต่เด็กๆจะทำให้เด็กเหล่านั้นได้รู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้นพร้อมกับรู้จักประมาณตนเองไปพร้อมกัน และยังมีความสามารถในการจัดการด้านการเงินได้เป็นอย่างดีและการรู้จักใช้ และรู้จักเก็บในเวลาที่ใช้จ่ายในแต่ละครั้งอีกด้วย

วิธีการออม ในช่วงวัยนี้อาจออมได้จาก เช่น ออมเงินจากค่าขนมที่เหลือจ่าย หรือรายได้จากการทำงานเวลาว่าง เป็นต้น

2. เทคนิคการออมช่วงวัยเริ่มทำงาน (อายุ 21 - 30 ปี)

เป็นวัยเริ่มต้นการทำงาน ชีวิตช่วงนี้จะเป็นช่วงที่เริ่มมีรายได้ที่สม่ำเสมอแต่ยังไม่สูงมากนัก เนื่องจากยังไม่มีประสบการณ์การทำงานหรือมีน้อย คนส่วนใหญ่ในช่วงวัยนี้มักเป็นคนโสด และยังไม่มีการะทางการเงินอะไรมากนัก ยังอาศัยอยู่ภายใต้ชายคาบ้านคุณพ่อคุณแม่ แต่รายจ่ายในช่วงนี้จะเริ่มมีค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่แล้วเงินทองที่หามาได้นั้นมักจะหมดไปกับ

การไปงานเลี้ยง เพื่อนฝูง เข้าสังคม หรือรายจ่ายจิปาถะ เช่น พวกค่ามือถือ ค่าเสื้อผ้า ค่าเที่ยว จะมีเหลือเก็บก็ไม่มากนัก และยังติดกระแสฮิตทางสังคมด้วยสินค้าแบรนด์เนม เป็นต้น แต่ช่วงวัยนี้ จะเป็นช่วงเริ่มสร้างเนื้อสร้างตัว มีโอกาสในการเก็บออมสูง มีรายได้เข้ามาพอสมควร จึงควร เก็บออมให้ได้มากๆ เพราะวัยนี้ควรเริ่มที่จะออมเงินแล้วถึงแม้ว่าเงินเหลือเก็บจะยังน้อย แต่ก็ควรนึกถึงอนาคตด้วย

วิธีการออม เริ่มจากการสะสมทรัพย์สินในการกันเงินบางส่วนเพื่อฝากแบงก์เป็นประจำทุกเดือน เมื่อฉุกเฉินเจ็บไข้ได้ป่วย หรือต้องการเรียนต่อปริญญาโท จะได้ไม่ต้องทวงคุณพ่อคุณแม่ นอกจาก จะฝากเงินส่วนหนึ่งแล้ว ยังสามารถกันเงินอีกส่วนหนึ่งจากการเหลือเก็บไปลงทุนต่างๆ เพราะอย่างไรก็ดีการลงทุนถึงจะมีความเสี่ยงแต่ก็มีโอกาสจะได้ผลตอบแทนสูงเหมือนกัน ด้วยเหตุผลที่ว่า ช่วงอายุนี้นี้ยังสามารถรับความเสี่ยงในเรื่องการลงทุนได้มาก เพราะถ้าเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น เช่น เกิดล้มเหลวจากการลงทุนต่างๆ ยังมีช่วงเวลาที่เหลืออยู่ในการสร้างเนื้อสร้างตัวได้ใหม่ได้

3. เทคนิคการออมวัยเริ่มสร้างครอบครัว (อายุ 31 - 40 ปี)

ถึงแม้ว่าวัยเด็กจะเป็นวัยที่สนุกสนานและมีความสุขที่สุด แต่เมื่อผ่านช่วงนั้นมาแล้วทุกคนจะเริ่มทุ่มเทกับการทำงานในหน้าที่ และไผ่หาความมั่นคงในการทำงานมากขึ้น ความรับผิดชอบก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ในช่วงวัยนี้เป็นช่วงที่คนส่วนใหญ่เริ่มสร้างครอบครัว แต่งงาน ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ผ่อนแอร์ เครื่องซักผ้า เป็นต้น ถึงแม้รายจ่ายจะเยอะบางอย่างก็ต้องตัดใจบ้าง เช่น ของ brand name ร้านอาหารหรูๆแพงๆ ต้องพยายามคำนึงถึงแต่รายจ่ายที่จำเป็นเท่านั้น และอย่าลืมเก็บออมเงินและลงทุนเผื่ออนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าตัวน้อยที่เป็นโชทองคลั่งใจให้กับทุกๆชีวิตคู่ เพราะช่วงวัยนี้จะเป็นช่วงที่เริ่มสร้างครอบครัวไม่ได้อยู่ตัวคนเดียว แล้วอาจจะต้องเริ่มดูแลพ่อแม่อีกด้วย

วิธีการออม ในช่วงนี้ซึ่งแต่ละคนไม่ใช่ตัวคนเดียวการออมจึงเป็นการลงทุน แต่ต่างจากการลงทุนในช่วงชีวิตที่เป็นโสด คือ นอกจากเงินบางส่วนที่นำไปออมไว้เพื่อความปลอดภัยของเงินต้นแล้ว ควรจะนำเงินไปลงทุนในตราสารที่ให้ความปลอดภัยกับเงินต้นมากขึ้น โดยเลือกลงทุนส่วนใหญ่ในพวกตราสารหนี้ พันธบัตร หุ้นกู้เอกชน และการทำประกันภัยก็จะเป็นตัวช่วยลดความเสี่ยงได้เช่นกัน นอกจากนี้ควรลงทุนในหุ้นอยู่ด้วย โดยลดสัดส่วนการลงทุนในหุ้นให้น้อยลงไป เพราะช่วงอายุนี้นี้เริ่มรับความเสี่ยงได้น้อยลง สาเหตุมาจากมีภาระผูกพันและมีครอบครัวที่ต้องดูแล

4. เทคนิคการออมวัยการทำงานมั่นคง (อายุ 41 - 55 ปี)

วัยในช่วง 41 ปีขึ้นไป ถือเป็นช่วงที่มีความมั่นคงสูงทางด้านหน้าที่การงานและรายได้ เพราะการทำงานที่ล่วงมากกว่า 20 ปี สร้างรากฐานรายได้ให้เข้มแข็งพอควร หนี้สินบางอย่างในช่วงชีวิตนี้ก็ผ่อนลงบ้างแล้ว เช่น ภาระผ่อนบ้านที่สิ้นสุดลง อย่างไรก็ตามรายจ่ายก็ยังคงไม่ผ่อนคลาย เพราะลูกยังคงเป็นภาระทางการเงินส่วนใหญ่อยู่ ยิ่งสมัยนี้การแข่งขันทางด้านการศึกษาระดับสูง ต้องเรียนพิเศษ ต้องแข่งกันกวาดวิชา อีกทั้งผู้ที่อยู่ในช่วงอายุนี้อาจจะต้องดูแลตัวเองในเรื่องของสุขภาพมากขึ้น

พอช่วงวัยใกล้ 50 ปีขึ้นไป ก็ต้องเริ่มต้น count down สำหรับวันที่ต้องเกษียณตัวเอง ออกจากการทำงาน เวลาในการหารายได้เริ่มหดสั้นลง ทุกคนก็ต้องเริ่มเตรียมการสำหรับตัวเองในเรื่องนี้ ฉะนั้นการออมในช่วงนี้นอกจากจะคำนึงถึงลูกเป็นสำคัญแล้ว ยังต้องเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตหลังเกษียณที่ต้องวางแผนทั้งทางด้านการเงิน ร่างกาย และจิตใจให้พร้อมด้วย

วิธีการการออม ในช่วงนี้จึงต้องเต็มไปด้วยความระมัดระวัง เน้นความปลอดภัย คอยระคับประคองเงินออมที่ต้องเก็บไว้ใช้เมื่อไม่มีรายได้ และการที่จะลงทุนในช่วงนี้จึงต้องเน้นที่ **“ช้าแต่ชัวร์”** ต้องเน้นความสมดุลระหว่างการใช้จ่ายเงินในระยะสั้น และเป้าหมายวัยเกษียณซึ่งเป็นเรื่องระยะยาว ส่วนความเสี่ยงก็เป็นสิ่งที่รับได้น้อยลงทุกที ดังนั้นสัดส่วนการลงทุนจึงควรรัดกุมมากขึ้น อาจเลือกลงทุนในตราสารที่ปลอดภัยเป็นสัดส่วนที่สูงขึ้นไปอีก ประเภทฝากแบงก์ก็กินดอกเบี้ย และตราสารหนี้ ในขณะที่เดียวกันก็ลดสัดส่วนเงินที่ลงทุนในหุ้นลง อีกสรุปว่ามั่นคงไว้ก่อนปลอดภัยที่สุด

5. เทคนิคการออมวัยเกษียณอายุ (อายุ 55 ปีขึ้นไป)

วัยในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป บางคนก็ไม่มีรายได้แล้ว บางคนโชคดียังมีเวลาหารายได้ อีก 5 ปีก่อนเกษียณ ในช่วงนี้บทบาทเริ่มเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ลูกเริ่มโตเป็นฝั่งเป็นฝา แยกครอบครัวออกไป ในขณะที่ทรัพย์สินเงินทองที่หามาได้ก็มั่นคงมากแล้ว (ถ้ามีการวางแผนการเงินที่ดีตั้งแต่แรก) ภาระหนี้สินที่เคยมีก็เคลียร์หมดไปแล้ว แต่เวลาในการหารายได้ก็เหลือน้อยเต็มทีหรืออาจจะไม่มีเวลาหารายได้อีก ส่วนค่าใช้จ่ายนั้นจะเน้นหนักในเรื่องของเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (หลังเกษียณ) และการรักษาพยาบาลเป็นสำคัญ ซึ่งเงินที่สะสมมาสามารถใช้จ่ายได้สบาย และถ้ามีการทำประกันชีวิตไว้ด้วยละก็อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องพึ่งใครเพราะได้มีการบริหารเงินที่ดีมาโดยตลอด

วิธีการออม ในช่วงนี้จึงเป็นไปโดยเน้นความปลอดภัยของเงินต้นที่สุด ไม่มีเวลาพอสำหรับออมระยะยาวให้ตัวเองอีกต่อไป และเป็นช่วงที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยที่สุด ส่วนใหญ่แล้วเงินออมจะเน้นในส่วนของเงินฝากธนาคารไว้กินดอกเบี้ย หรือซื้อพันธบัตรของรัฐ ก็จะได้ดอกเบี้ยมากกว่าเงินฝาก

ကာလ၌

การลงทุน

ความหมายการลงทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ความหมายการลงทุน คือ การที่เราใช้จ่ายเงินสดรูปแบบหนึ่งในปัจจุบัน โดยมุ่งหวังจะได้รับผลตอบแทนจากการใช้จ่ายนั้นในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนเชื่อว่าเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่จะได้รับคินนัน จะสามารถชดเชยระยะเวลา อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า หรืออาจกล่าวได้ว่า

ในทางเศรษฐศาสตร์ให้ความหมายการลงทุน หมายถึง การที่เราใช้สอยทรัพยากรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อทำให้เกิดสินค้า หรือบริการขึ้นใหม่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่แท้จริง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการผลิตสินค้า หรือบริการว่าคุ้มกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้สอยทรัพยากรนั้นๆหรือไม่ ทั้งนี้หากผลประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นก็ถือว่าดี แต่หากผลประโยชน์ที่ได้กลับน้อยกว่าต้นทุนที่เกิดขึ้น เช่นนี้ก็คงไม่ดีเป็นแน่

ในทางการเงินให้ความหมายการลงทุน หมายถึง การที่เรายอมเลื่อนการบริโภคในปัจจุบัน บางส่วนออกไปเพื่อรอบริโภคในอนาคตแทน ถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่ไม่มีการทำให้เกิดสินค้า หรือบริการใหม่เกิดขึ้นแต่อย่างใด แต่จะคำนึงถึงผลตอบแทนในรูปของตัวเงินที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตว่าคุ้มกับการที่เรายอมเลื่อนการบริโภคในปัจจุบันออกไปหรือไม่ โดยหากผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับนั้นมากพอ ย่อมเป็นสิ่งที่ดี แต่หากน้อยเกินไป ก็ไม่น่าที่จะลงทุนแต่อย่างใด

จึงสรุปความหมายการลงทุน หมายถึง การออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งเราจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การตัดสินใจนำเงินออมมาลงทุน เราจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้และเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุน หรือ

การลงทุน ยังหมายถึง การนำเงินออมมาลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นไปอีก แต่ก็ต้องยอมรับให้ได้กับความเสี่ยง อัตราเงินเฟ้อที่มีมาเช่นกัน การออมในรูปแบบการลงทุนนั้น ยกตัวอย่างเช่น หุ้นกู้ สินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Assets) การซื้อพันธบัตร การซื้อหุ้น กองทุนรวมประเภทต่างๆ หรือสินทรัพย์ที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เช่น ซื้อทองคำ ซื้อที่ดิน ซื้ออาคาร ซื้อเพชรนิลจินดา ซื้อเครื่องประดับ เป็นต้น

ในตลาดการเงินปัจจุบันมีทางเลือกสำหรับการลงทุนให้เราเลือกมากมาย ทั้งสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Assets) ประเภทพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุนกองทุนรวมประเภทต่างๆ หรือสินทรัพย์ที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เช่น ทองคำ ที่ดิน อาคาร เพชรนิลจินดา เครื่องประดับ การมีความรู้ความเข้าใจในสินทรัพย์ที่จะลงทุนจึงมีความสำคัญมาก การลงทุนโดยไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจในเรื่องความเสี่ยงและทางเลือกในการลงทุนดีพอ ถือเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงที่สุด

นอกจากนี้เงินลงทุนยังมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศด้วย เพราะเงินส่วนนี้จะหมุนเวียนไปยังผู้ขาดแคลนเงินทุน หรือผู้ที่ต้องการเงินทุนผ่านตัวกลางทางการเงินหลากหลายรูปแบบ ในระบบการเงิน ได้นำไปใช้ในการพัฒนาหรือขยายธุรกิจ ทั้งในรูปของเงินให้กู้หรือเงินลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ธุรกิจต้องการเงินทุนเพื่อการเริ่มธุรกิจ การสร้างโรงงาน การซื้อเครื่องจักร การจ้างแรงงาน การซื้อวัตถุดิบ การขยายการผลิต รวมทั้งการลงทุนในโครงการของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งการผลิตและการลงทุนเหล่านี้จะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภาคส่วนอื่นๆ การลงทุนจึงเป็นตัวสะท้อนความมั่นคงของประเทศที่สำคัญอีกด้วย ซึ่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมในลักษณะนี้จะทำให้เรามีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นไปด้วย

การลงทุนอย่างถูกวิธี

ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง จะช่วยให้เรามีโอกาสสร้างผลตอบแทนที่สูงขึ้น และสร้างความมั่นคงได้รวดเร็วขึ้น ดังนั้นก่อนที่จะลงทุนจึงควรมีการวางแผนก่อนการลงทุน เพราะจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของผลตอบแทนที่จะได้รับ และมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เราบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านต้องมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเอง ตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

2. ความปลอดภัยของเงินลงทุน

ความปลอดภัยของเงินลงทุนนอกจากจะหมายถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ถ้ามองให้ไกลอีกนิดยังหมายถึงป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลง อันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

3. เสถียรภาพของรายได้

ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้น ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า จะนำรายได้ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่สัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่สัญญาหรือไม่

4. ความงอกเงยของเงินลงทุน

ตามกฎหมายไปแล้วผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ คือการพยายามจัดการให้เงินทุนเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินลงทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวเท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้ดีพอๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนโดยการนำดอกเบียและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินลงทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า

- เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น
- เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้
- เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

5. ความคล่องตัวในการซื้อขาย

ความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้นและความสนใจที่ประชาชนทั่วๆ ไปมีต่อหุ้นตัวนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่ายๆ หุ้นราคา 500 บาท ย่อมขายได้ยากกว่าหุ้นราคา 50 บาท เป็นต้น

6. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที

เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไรย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะหวังไว้ว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึงก็จะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ผู้ลงทุนอาจแบ่งส่วนปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบียที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

7. การกระจายเงินลงทุน

วัตถุประสงค์ก็ต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุน กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

วิธีที่ 2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป

วิธีที่ 3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิธีที่ 4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึง การลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

8. ความพอใจในด้านภาษี

ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาที่คือว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศอัตราภาษีที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภทหุ้นผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการเงินลงทุนต้องดูว่าผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเสียภาษีในอัตรา 50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี

การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค

การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่ยู่ออาศัย ถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภคหรือที่เรียกว่า การลงทุนอสังหาริมทรัพย์ เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่ยู่ออาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของบ้านแล้ว มูลค่าบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้นหากขายจะได้กำไรซึ่งถือว่าเป็นเพียงผลตอบแทน

2. การลงทุนในธุรกิจ

การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจ หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน แต่มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้หรือเงินกู้ยืมจากธนาคารมาลงทุนเพื่อสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบไปด้วย เครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์

การลงทุนตามความหมายของการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้หรือหุ้นทุน การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่าง จากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ต้องไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนทุนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ อัตราผลตอบแทนที่ผลลงทุนได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่าจะเป็น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

ปัจจัย//องค์ความสำร็จในการลงทุน

1. เพราะผลตอบแทนที่มากขึ้นจากการลงทุน จะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่มากขึ้นด้วยเสมอ นักลงทุนจะประสบความสำเร็จได้จึงต้องมีความรู้และมีวินัยในการลงทุน โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจในเรื่องสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ความเสี่ยง สภาพเศรษฐกิจ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยจัดอุปสรรคสำคัญในการลงทุนได้ เพราะความรู้และวินัยเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีที่สุด ที่คอยปกป้องเราจากความโลภและความกลัว และจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลให้ดีก่อนตัดสินใจลงทุน
2. การกระจายการลงทุนโดยการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน จะช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุนได้เป็นอย่างดี เช่น หากมีเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อการทำกำไรของบริษัทที่เราลงทุนไว้ ทำให้บริษัทดังกล่าวไม่สามารถจ่ายเงินปันผลได้ รวมทั้งทำให้ราคาหลักทรัพย์ผันผวนอาจส่งผลให้ผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ที่ลงทุนไว้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง
3. ผู้ลงทุนจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าผลตอบแทน และราคาของสินทรัพย์ที่ลงทุน มีความอ่อนไหวต่อภาวะแวดล้อมค่อนข้างมากและรวดเร็ว การติดตามและทบทวนการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่น่าพึงพอใจอย่างสม่ำเสมอ เราอาจจะต้องแบ่งเวลาส่วนตัวในแต่ละวันเพื่อติดตามข้อมูล ข่าวสาร รายงานการวิเคราะห์หรือบทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ไม่เสียโอกาสในการลงทุน และเพื่อให้ทันต่อการรับมือกับสถานการณ์ที่จะส่งผลกระทบต่อการลงทุน

ประเภทการลงทุน

รูปแบบการลงทุนที่คุ้นเคยกันมานาน ทั้งในส่วนของหุ้น ตราสารหนี้ ทองคำ และอสังหาริมทรัพย์นั้น ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาผลิตภัณฑ์ทางการเงินรูปแบบต่างๆ ถูกแนะนำให้นักลงทุนเพื่อเป็นทางเลือกใหม่สำหรับการลงทุน จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจทางเลือกรต่างๆ ในการลงทุน ทั้งในลักษณะทั่วไปของสินทรัพย์นั้นๆ ความเสี่ยง และผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อวางแผนการออมและการลงทุนด้วยหลักการจัดสรรเงินลงทุนที่เหมาะสม ในสินทรัพย์แต่ละประเภท เพื่อสร้างผลตอบแทนที่ดีและลดความผันผวนจากการลงทุน โดยปัจจุบันสามารถจัดรูปแบบการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. การฝากเงินธนาคาร การฝากเงินเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง และการฝากเงินเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำมาก เพราะมีรัฐบาลคอยรับประกันเงินฝาก แต่หากรัฐบาลไม่รับประกันเงินฝากความเสี่ยงก็จะมากขึ้น แต่จะขึ้นอยู่กับว่าการฝากเงินนั้นฝากอยู่กับธนาคารใด

การฝากเงินธนาคาร มีข้อดี คือ

1.1 มีความเสี่ยงต่ำและเข้าใจง่าย คือ คนหลายๆคนพอใจกับการที่ในแต่ละปีเงินที่เขาเก็บจะไม่สูญหายไปไหน และได้ดอกผลบ้าง และด้วยความที่มันง่าย ๆ ไม่มีอะไรซับซ้อนอย่างการลงทุนอย่างอื่น คนส่วนใหญ่จึงเลือกการฝากเงินเป็นการลงทุนอันดับแรก ดอกเบี้ยเท่าไรก็คือผลตอบแทนเท่านั้น เงินฝากมีแต่เพิ่มไม่มีลด

1.2 มีสภาพคล่องสูง คือ การฝากเงินจะมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท และในทุกๆประเภทจะสามารถถอนออกได้ทันทีที่เราต้องการเงิน บางอย่างอาจจะมีการสูญเสียดอกเบี้ยไปบ้าง แต่ผู้ฝากก็รู้สึกว่าการฝากนั้นอยู่ใกล้ตัว ถอนเมื่อใดก็ได้ ไม่เหมือนการลงทุนอย่างอื่นที่เราอาจจะรู้สึกว่าเงินของเรากำลังถูกนำไปหมนอยู่ที่ใดสักแห่ง

1.3 มีความสะดวกในการฝาก - ถอน และดำเนินการต่างๆ คือ เพราะว่าสาขาของสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์จะมีสาขาอยู่ทั่วประเทศ จึงทำให้ผู้ลงทุนในรูปเงินฝากมีความสะดวกมากในการดำเนินรายการใดๆ การฝากเงินนั้นมีอยู่หลายแบบ ซึ่งแต่ละธนาคารอาจจะคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ มีชื่อเรียกแปลกๆ แต่ถ้าแบ่งออกเป็นแบบกว้างๆ จะมีอยู่ 3 แบบ คือ

- 1.) **การฝากออมทรัพย์** คือ การฝากแบบนี้เป็นที่รู้จักที่สุด นั่นคือการฝากที่เราสามารถถอนออกได้ทุกวัน โดยไม่ต้องห่วงเรื่องการสูญเสียดอกเบี้ย เพราะการฝากแบบนี้จะคิดดอกเบี้ยเป็นรายวัน
- 2.) **การฝากประจำ** คือ คือการฝากที่ผู้ฝากจะสามารถถอนได้ก็ต่อเมื่อครบอายุสัญญาแล้ว เช่น 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน หรือ 2 ปี หากผู้ฝากเงินมีการถอนเงินออกมาก่อนกำหนด ช่วงระยะเวลาที่ฝากเงินมาก่อนหน้านั้นจะไม่ได้ดอกเบี้ย
- 3.) **การฝากกระแสรายวัน** คือ การฝากเงินเข้าบัญชีที่จะมีการใช้ร่วมกับเช็ค ซึ่งเงินฝากประเภทนี้จะไม่ได้ดอกเบี้ย แต่จะมีข้อดีคือ จะสามารถถอนออกได้ด้วยการสั่งจ่ายเช็ค ผู้ที่ฝากเงินประเภทนี้ มักจะมีจุดประสงค์เพื่อการค้า เพราะจะใช้เช็คในการจ่ายสินค้าได้สะดวกและปลอดภัยกว่าการจ่ายเป็นเงินสด

2. ตราสารหนี้ ได้แก่ การลงทุนในพันธบัตร ตัวแลกเงิน หุ้นกู้ กองทุนตราสารหนี้ โดยการลงทุนนี้จะมีความเสี่ยงต่ำกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ โดยจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินต้นและดอกเบี้ยรับประกัน โดยผู้ออกตราสาร หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% อย่างไรก็ตาม นักลงทุนจำเป็นต้องเข้าใจถึงความเสี่ยงต่างๆ อาทิเช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ออกตราสาร ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในการซื้อขาย และความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในตลาด ซึ่งอาจปรับสูงขึ้นจนทำให้เราเสียโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่า โดยความเสี่ยงทั้งหมดนี้ ก็จะแปรเปลี่ยนมาเป็นส่วนต่างของดอกเบี้ยที่สูงขึ้น

ตัวอย่าง การลงทุนโดยตราสารหนี้ คือ

การซื้อขายพันธบัตรรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ พันธบัตรรัฐบาล คือ ตราสารที่รัฐบาล โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ออก ซึ่งสัญญาว่าจะจ่ายดอกเบี้ยพร้อมเงินต้นให้แก่ผู้ถือเมื่อครบกำหนดหรือจ่ายดอกเบี้ยเป็นงวดๆ แล้วแต่จะตกลงกัน รัฐบาลจะออกพันธบัตรรัฐบาลเพื่อกู้ยืมเงินจากประชาชนและผู้ซื้อพันธบัตรจะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้รัฐบาลตามกฎหมาย

ประเภทของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ออกจำหน่าย แบ่งเป็นพันธบัตรตามลักษณะรายได้ มี 2 ชนิด คือ

1. พันธบัตรชนิดจ่ายดอกเบี้ยประจำ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการรายได้ประจำจากดอกเบี้ยพันธบัตร ซึ่งจ่ายเป็นงวดประจำทุก 6 เดือน จนครบอายุของพันธบัตร

2. พันธบัตรชนิดดอกเบี้ยทบต้น เหมาะแก่ผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการดอกเบี้ยไว้ใช้จ่ายประจำงวดแต่ต้องการสะสม เงินให้เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ เมื่อพันธบัตรครบกำหนดไถ่ถอนจะมีราคาเพิ่มขึ้นจากราคาที่ซื้อไว้

พันธบัตรจะให้ผลตอบแทนในรูปของ **“อัตราดอกเบี้ย”** ซึ่งกำหนดจ่ายเป็นรายงวด (อาจเป็นรายเดือน รายครึ่งปีหรือรายปีก็ได้ แต่ส่วนใหญ่เป็นรายครึ่งปี) นอกจากนี้ พันธบัตรยังระบุระยะเวลาหรืออายุเอาไว้แน่นอน ผลตอบแทนจากการถือพันธบัตร ผลตอบแทนที่ผู้ถือตราสารได้รับนับจากวันซื้อจนถึงวันครบกำหนดไถ่ถอน ซึ่งประกอบด้วยดอกเบี้ย และผลตอบแทนจากส่วนต่างระหว่างราคาซื้อและราคาขาย

ผลตอบแทนของพันธบัตรเป็นสิ่งจูงใจให้คนถือพันธบัตร ผลตอบแทนอาจแบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. **ผลตอบแทนคิดเป็นตัวเงิน** ได้แก่ จำนวนเงินจากดอกเบี้ยและผลตอบแทนอื่นๆ
 2. **ผลตอบแทนในปัจจุบัน** คือ ดอกเบี้ยรับเทียบกับราคาพันธบัตรที่ซื้อมา ผลตอบแทน ปัจจุบันอาจไม่สามารถสะท้อนถึงผลตอบแทนของพันธบัตรที่แท้จริง เพราะไม่ได้คำนึงถึงราคาซื้อ และราคาขาย

3. **ผลตอบแทนเมื่อครบกำหนด** คือ เป็นผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยและราคาพันธบัตร เทียบกับราคาซื้อ มา ภาระภาษีของผู้ถือพันธบัตรรัฐบาลบุคคลธรรมดา ผู้ถือพันธบัตร จะต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย 15% ของดอกเบี้ยที่ได้รับในแต่ละงวด โดยส่วนเงินฝากและพันธบัตรของ ธปท. มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายอัตราภาษีตามประเภทผู้ถือพันธบัตรมีรายละเอียด คือ บุคคลธรรมดาที่อยู่ในไทย หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% บุคคลธรรมดาที่มีได้อยู่ในไทย หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% (ที่มา : กระทรวงการคลัง)

3. **อสังหาริมทรัพย์** ได้แก่ การลงทุนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์โดยตรง หรือลงทุนผ่านทางกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ทั้งในแบบกองทุนซื้อกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ และกองทุนซื้อสิทธิในการเช่า โดยการลงทุนนี้จะไม่มีการรับประกันเงินต้นและผลตอบแทน แต่จะมีสินทรัพย์เป็นหลักประกันการลงทุน และได้รับผลตอบแทนเป็นรายได้จากค่าเช่าในอนาคต โดยมีความเสี่ยงจากการลงทุน ได้แก่ สภาพคล่องในการขายต่อ และคุณภาพของอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะส่งผลถึงอัตราค่าเช่าและอัตราค่าเช่า รวมทั้งโอกาสที่ราคาอสังหาริมทรัพย์จะปรับเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต

4. **สินค้าโภคภัณฑ์** ได้แก่ การลงทุนในสินค้า อาทิเช่น น้ำมัน โลหะมีค่าเช่นทองคำ หรือสินค้าเกษตรต่างๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว การลงทุนในสินค้าเหล่านี้ มักจะให้ผลตอบแทนที่ดีในช่วงที่เกิดความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจอย่างเช่นในภาวะปัจจุบัน การลงทุนในสินค้าโภคภัณฑ์ จะมีความเสี่ยงของราคาสินค้าที่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของตลาดโลก รวมทั้งการเก็งกำไรของนักลงทุนทั่วโลก และความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งมีผลโดยตรงต่อราคาสินค้า ซึ่งมีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ

5. หุ้น นอกจากการลงทุนโดยตรงในหุ้นหรือลงทุนผ่านกองทุนรวมแล้ว หุ้นสามารถแบ่งแยกตามลักษณะได้หลากหลายประการ อาทิเช่น หุ้นขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก หุ้นปันผลหรือหุ้นที่ราคาผันผวนสูง หุ้นพื้นฐานดีหรือหุ้นตามกระแสการลงทุน หุ้นที่ราคาเคลื่อนไหวตามปัจจัยภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยผลตอบแทนที่ได้จะอยู่ในรูปของส่วนต่างราคาและเงินปันผล โดยที่ราคาของหุ้นมักจะสะท้อนถึงความคาดหวังถึงผลประโยชน์ในอนาคตของบริษัทนั้นๆ

อย่างไรก็ตามการลงทุนในหุ้นเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงที่สุด นักลงทุนจำเป็นต้องเข้าใจในอุตสาหกรรมและหุ้นที่จะลงทุน รวมทั้งเลือกจังหวะเวลาที่เหมาะสม และสามารถยอมรับความผันผวนที่สูงของราคาหุ้น

6. ตราสารอนุพันธ์ เป็นทางเลือกสำหรับนักลงทุน ซึ่งต้องการความยืดหยุ่นของนโยบายการลงทุน โดยลบล้างข้อจำกัดของการลงทุนในอดีต ซึ่งจะสร้างผลตอบแทนได้เฉพาะในช่วงตลาดขาขึ้น เพื่อแสวงหาผลตอบแทน จากในทุกสถานะของตลาดการลงทุน นอกจากนั้นยังสามารถใช้เป็นการลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยง หรือใช้ในการเก็งกำไรด้วยความเสี่ยงที่สูงขึ้นได้ด้วยหลักการเก็งกำไร โดยราคาของตราสารอนุพันธ์จะขึ้นลงตามราคาสินทรัพย์ที่อ้างอิง และสามารถออกแบบให้มีความหลากหลายได้มากมาย

นอกจากนั้นยังสามารถนำตราสารอนุพันธ์เหล่านี้มาสร้างเป็นตราสารจัดโครงสร้าง (Structured products) ซึ่งช่วยให้นักลงทุนบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างอิสระ อาทิเช่น การค้าประกันเงินต้นจากการลงทุน โดยมีผลตอบแทนอ้างอิงกับดัชนีที่กำหนด

การลงทุนที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย

การลงทุนที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน อาจเนื่องจากพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นฐานะการเงิน การศึกษา การใช้ชีวิต ความต้องการภาระหนี้สิน ภาระการเลี้ยงดู และการยอมรับความเสี่ยงของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาองค์ประกอบร่วมต่างๆ แล้ว และให้ง่ายสำหรับการเลือกช่องทางการลงทุนของแต่ละบุคคลนั้น และรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมใกล้เคียงกัน ซึ่งพอที่จะใช้เป็นแนวทางตั้งต้นการวางแผนจัดสรรการลงทุน จึงขอแบ่งช่วงวัยการลงทุนออกเป็น 3 ช่วงวัย ดังนี้

1. ช่วงวัยเริ่มทำงานถึง 35 ปี

คือ กลุ่มวัยนี้เพิ่งเริ่มทำงาน อาจจะเพิ่งเรียนจบ เริ่มต้นมีรายได้เป็นของตัวเอง แม้ว่ารายได้จะไม่มากนักแต่ก็เพียงพอต่อรายจ่ายซึ่งยังไม่มีมากเช่นกัน อาจจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อสนทนากิจและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน และเริ่มมีภาระหนี้สิน เช่น ผ่อนรถ ผ่อนจำพวกเทคโนโลยีต่างๆ หากบริหารจัดการได้ดีก็พอจะมีเงินเหลือเก็บออมได้

พื้นฐานการลงทุน การลงทุนสำหรับช่วงวัยนี้ สามารถลงทุนในตราสารที่มีความเสี่ยงได้ หรือกองทุนรวมที่เน้นการลงทุนในหุ้นเป็นหลัก และฝากเงินกับธนาคาร เพราะการลงทุนในช่วงวัยนี้มีอายุยังน้อยมีความสามารถเก็บสะสมเงินออมได้อีกนาน และสามารถรับความเสี่ยงจากการลงทุนค่อนข้างสูงและให้ผลตอบแทนที่สูงเช่นกัน ที่สำคัญช่วงวัยนี้ยังมีเวลาปรับการลงทุนได้ทันหากขาดทุน เพราะเป็นช่วงวัยที่สามารถรองรับความเสี่ยงได้ดีกว่าช่วงวัยอื่น

2. ช่วงวัย อายุ 35 – 59 ปี

คือ กลุ่มวัยที่เริ่มแต่งงาน เริ่มสร้างครอบครัว เริ่มมีบุตร มีฐานะการทำงานที่มั่นคง การเติบโตของรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าค่าใช้จ่าย เพราะค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพบางอย่างลดลงได้ เนื่องจากมีการใช้ร่วมกัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง แต่ก็มีค่าใช้จ่ายทางสังคมสูงขึ้น และหากมีบุตรก็จะมีภาระค่าใช้จ่ายของบุตร หรือภาระค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบิดา มารดาเพิ่มสูงขึ้น และก็มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอีกด้วย

พื้นฐานการลงทุน การลงทุนสำหรับช่วงวัยนี้ สามารถลงทุนในการฝากเงินกับธนาคาร หรือการลงทุนในกองทุนรวมที่เน้นการลงทุนกระจายความเสี่ยงไปในสินทรัพย์หลายๆ รูปแบบ เพราะสามารถลงทุนได้ในจำนวนเงินที่สูงขึ้น ต้องการผลตอบแทนที่มากกว่าเงินเพื่อแต่ต้องการความปลอดภัยของการลงทุนที่มากขึ้นด้วย ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยลง เพราะต้องให้ความสำคัญต่อการลงทุนเพื่อเตรียมพร้อมเกษียณอายุงาน

3. ช่วงวัยเกษียณอายุ

คือ กลุ่มวัยที่เกษียณอายุงานไปแล้ว เริ่มมีเวลามากขึ้น มีรายได้จากเงินบำนาญ บำนาญ ไม่มีรายได้ประจำ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและสันทนาการต่างๆเริ่มสูงขึ้น

พื้นฐานการลงทุน การลงทุนสำหรับช่วงวัยนี้ สามารถลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนต่ำกว่าโดยเฉลี่ย เช่น ตราสารหนี้พวกพันธบัตรรัฐบาล หรือตราสารหนี้ระยะสั้นที่มีความเสี่ยงต่ำ หรือลงทุนในกองทุนรวมที่เน้นการลงทุนในตราสารหนี้ เป็นต้น เพราะเป็นช่วงวัยที่เงินต้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เนื่องจากมีระยะเวลาการออมสั้นลง ต้องการความปลอดภัยของเงินลงทุนมากกว่าช่วงวัยอื่น ต้องบริหารจัดการเงินออมให้เพียงพอต่อการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุงาน

อย่างไรก็ตามแม้จะจัดสรรการลงทุนอย่างไรนั้น
จะมีความแตกต่างกันไปตามรายละเอียดส่วนตัว การดูช่วงวัย
เป็นเพียงการดูกว้างๆเท่านั้น และอาจไม่สามารถใช้ได้กับ
ทุกคนเสมอไป แต่การดูช่วงวัยก็เป็นการเริ่มต้นที่ดีในการเริ่มพิจารณา
กลยุทธ์การลงทุน ทั้งนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องเน้นย้ำก็คือ แต่ละบุคคล
สามารถรับความเสี่ยงได้ไม่เท่ากันและไม่เหมือนกัน รวมทั้ง
การมีความรู้ความเข้าใจถึงตัวเองมีอและวิธีการต่างๆในการลงทุนนั้น
มีความจำเป็นต่อการลงทุนอย่างยิ่ง

แหล่งเงินได้สิ่งเกษียณ

แหล่งเงินได้หลังเกษียณ

ในช่วงที่เรายังมีงานทำยังมีให้ทำ เรามีทั้งรายได้ที่มาจากการทำงานเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันส่วนที่เหลือก็จะนำไปออมหรือลงทุนต่อไป แต่ลองจินตนาการถึงชีวิตหลังเกษียณที่จะเดินทางมาถึงทุกคนไม่ช้าก็เร็ว เมื่อรายได้จากการทำงานหยุดไปแต่รายจ่ายในชีวิตประจำวันยังคงมีอยู่ ประกอบกับวงจรชีวิตของมนุษย์เราที่ยืนยาวขึ้นจากการพัฒนาทางการแพทย์ที่ก้าวหน้าไปไกล ทำให้เราจำเป็นต้องคิดวางแผนเพื่อชีวิตหลังเกษียณของตัวเองให้มากขึ้น เมื่อรายได้จากการทำงานหมดไปแต่ค่าใช้จ่ายมิได้หยุดไปด้วย เราจำเป็นต้องมีแหล่งเงินก้อนเอาไว้ใช้หลังเกษียณ แล้วเราจะสามารถหาแหล่งเงินก้อนเอาไว้ใช้ในยามเกษียณได้จากแหล่งใดบ้าง

แผนเกษียณนับเป็นแผนการเงินที่สำคัญของทุกคน ทั้งนี้ประเด็นสำคัญของการวางแผนเกษียณอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรผู้ที่อยู่ในวัยเกษียณสามารถมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย มีเงินออมเพียงพอต่อการดำรงชีวิตโดยไม่ต้องพึ่งพาลูกหลานมากเกินไป ซึ่งแนวทางหนึ่ง ก็คือ การออมเงินตั้งแต่อยู่ในวัยทำงาน หลายคนอาจสงสัยว่า เพิ่งเรียนจบเริ่มทำงาน ยังเป็นพนักงานบริษัทหรือมนุษย์เงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนน้อยนิดจะวางแผนเก็บออมเงินได้อย่างไร อันที่จริงแล้วมีแหล่งเงินออมสำหรับคนในวัยทำงานหลายแหล่ง ซึ่งหลายคนไม่รู้หรือมองข้ามไป โดยบทความฉบับนี้จะขอกล่าวถึงแหล่งเงินออมที่ช่วยให้ทุกคนสามารถเก็บออมเงิน ตั้งแต่เริ่มทำงานเพื่อเป็นแหล่งเงินได้ในวัยเกษียณค่ะ

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

สำหรับบุคคลที่รับราชการที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เมื่อเกษียณอายุราชการแล้วก็จะได้รับสิทธิประโยชน์จากเงินสมทบที่สะสมมาตามอายุการทำงาน โดยจะได้รับเงินบำนาญ = (เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย × อายุราชการ) / 50 แต่ต้องไม่เกิน 70% ของเงินเดือนเฉลี่ย หรืออาจเป็นเงินบำเหน็จ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย × อายุราชการ ตามเงื่อนไขทางราชการ

กองทุนประกันสังคม

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนกลุ่มที่ไม่ได้รับราชการ ก็จะเป็นกลุ่มลูกจ้างหรือกลุ่มแรงงานนอกระบบหรือแม้แต่ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน ได้มีโอกาสสร้างหลักประกันเศรษฐกิจยามชราภาพอย่างเป็นทางการ โดยผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะผู้ประกันตนต้องมีส่วนร่วมจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมในรูปแบบของเงินสมทบผู้ประกันตน ภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งมี 3 ประเภทคือ 1) ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 2) ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และ 3) ผู้ประกันตนมาตรา 40 การได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม เช่น หากเราจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมา 15 ปี พออายุ 55 ปี ก็จะได้รับเงินบำนาญชราภาพ ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน คิดจากเพดานเงินเดือนสูงสุด 15,000 บาท ตามข้อกำหนดของกองทุน และถ้าจ่ายสมทบเกินกว่า 15 ปี ก็จะได้โบนัสอีกปีละ 1.5% สมมติเราจ่ายสมทบมา 30 ปีก่อนเกษียณ จะได้โบนัส 15 ปีหรืออีก 3,375 บาท รวมเป็น 6,375 บาทต่อเดือน ซึ่งยังไม่ได้ปรับด้วยเงินเฟ้อ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นกองทุนที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้งขึ้นและได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย ออกจากงานหรือลาออกจากกองทุน โดยลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จัดตั้งขึ้นนั้น โดยจะจัดตั้งเป็นกองทุนนายจ้างเดียวหรือกองทุนหลายนายจ้าง อีกทั้งอาจมีนโยบายการลงทุนนโยบายเดียวหรือหลายนโยบายก็ได้ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ลูกจ้างจะจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน โดยนายจ้างจะหักจากค่าจ้างและนายจ้างจะจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนด้วยเช่นกัน อัตราการจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง โดยนายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าเงินสะสมของลูกจ้าง กล่าวอีกนัยหนึ่งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสวัสดิการในรูปแบบของกองทุนที่เกิดจากการร่วมกันออมระหว่างลูกจ้างกับลูกจ้างนั่นเอง หากลูกจ้างมีการออมอย่างต่อเนื่องนายจ้างร่วมสมทบในการออมนั้นและมีการนำเงินออมของลูกจ้างไปบริหารจัดการอย่างมืออาชีพให้เกิดดอกออกผล เมื่อสมาชิกสิ้นสุดสมาชิกภาพ สมาชิกจะได้รับสิทธิในส่วนของเงินสะสมเต็มจำนวนทุกกรณี พร้อมทั้งประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากเงินสะสม สำหรับในส่วนของเงินสมทบและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากเงินสมทบสมาชิก จะได้รับตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุน เช่น ถ้าเราเริ่มทำงานและสะสมเงินเข้ากองทุนนี้ ตั้งแต่อายุ 25 ปี โดยสะสม 3% ของเงินเดือน เดือนละ 20,000 บาท ถ้าเงินเดือนเพิ่มขึ้นปีละ 5% นายจ้างสมทบให้ 3% และกองทุนได้ผลตอบแทนเฉลี่ย 4% เมื่ออายุ 60 ปี เราจะมีเงินประมาณ 1.2 ล้านบาทจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นมาตรการที่รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนรายเดือนให้กับผู้ที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ เพื่อใช้ในการดำรงชีพในช่วงเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2536 รัฐบาลโดยกรมประชาสงเคราะห์ได้เริ่มจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับผู้สูงอายุที่ยากไร้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีการจัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านเท่านั้น เป็นจำนวนเงิน 200 บาทต่อคนต่อเดือน ผ่านระบบการสรรหาโดยคณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ฯ ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการออกระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเพิ่มคุณสมบัติของผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ การส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสรรหาผู้สูงอายุที่เหมาะสม การเพิ่มจำนวนเงินเป็น 300 บาทต่อคนต่อเดือน เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2546 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนภารกิจนี้จากการกรมประชาสงเคราะห์ จึงทำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการคัดเลือกผู้สูงอายุที่ควรจะได้รับเบี้ยยังชีพ โดยมีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2550 รัฐบาลได้ปรับเพิ่มเงินเบี้ยยังชีพขึ้นเป็น 500 บาทต่อคนต่อเดือน

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2552 รัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดการจัดสรรเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุจากระบบการคัดเลือกเป็นระบบถ้วนหน้า โดยคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติได้จัดทำระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 และกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้ผู้สูงอายุทุกคนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ 500 บาทต่อคนต่อเดือน ยกเว้นผู้ที่ได้รับเงินบำนาญจากระบบบำนาญภาครัฐอื่นๆหรือผู้สูงอายุที่กำลังปฏิบัติหน้าที่และได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล

ล่าสุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2554 อนุมัติให้กำหนดอัตราเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ โดยผู้สูงอายุจะได้รับเบี้ยยังชีพตั้งแต่บประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป ดังนี้

1. ผู้สูงอายุ 60 – 69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท
2. ผู้สูงอายุ 70 – 79 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท
3. ผู้สูงอายุ 80 – 89 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 800 บาท
4. ผู้สูงอายุ 90 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 1,000 บาท

ឧបាកធម្មាមរតិមកេរ្តិ៍មរណ

อนาคตมาช่วยเกษียณ

การเกษียณอายุจากการทำงาน ไม่ว่าจะครบตามอายุที่หน่วยงานกำหนด หรือเกษียณกรณี early retire เป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิต เพราะเมื่อเราเกษียณอายุแล้ว นั้นหมายความว่า รายได้ประจำของเราจะหายไป ขณะที่รายจ่ายยังคงมีอยู่ ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ว่าอย่างไรจึงจะมีเงินออมเพียงพอไว้ใช้จ่ายยามเกษียณ

หลายคนเกิดคำถามว่าจะต้องเก็บเงินออมเท่าไรเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายตลอดช่วงชีวิตวัยเกษียณ มีวิธีคำนวณอย่างไรบ้างมาลองดูข้อมูลที่ต้องใช้ในการคำนวณจำนวนเงินออมเพื่อการเกษียณ

1. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ต้องการใช้หลังเกษียณ หากไม่แน่ใจว่าเมื่อเกษียณอายุแล้ว ค่าใช้จ่ายจะเป็นเท่าไร อาจคำนวณง่ายๆ โดยประมาณค่าใช้จ่ายในช่วงวัยเกษียณเท่ากับร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายปัจจุบันเนื่องจากค่าใช้จ่ายบางอย่างลดลง เช่น ค่าเดินทาง เสื้อผ้าหน้าผม แต่จะมีค่าใช้จ่ายบางอย่างที่เพิ่มขึ้น เช่น ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น

2. ช่วงระยะเวลาใช้ชีวิตหลังเกษียณ คือ จำนวนปีที่คาดว่าจะใช้ชีวิตอยู่ภายหลังเกษียณ สามารถใช้อายุขัยเฉลี่ยของคนไทยปัจจุบัน อายุขัยเฉลี่ยของผู้ชายไทยประมาณ 70 – 75 ปี ส่วนผู้หญิงไทยประมาณ 75 – 80 ปี หรือประมาณจากอายุขัยของคนในครอบครัว

3. ระยะเวลาเก็บออมเงิน คือ จำนวนปีตั้งแต่ปัจจุบันจนถึงวัยเกษียณ ช่วงเวลานี้จะเป็นช่วงเวลาในการออมเงินและสะสมทรัพย์สินเพื่อใช้ภายหลังเกษียณ

4. อัตราเงินเฟ้อ เงินเฟ้อเป็นภาวะที่ราคาสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ค่าครองชีพของคนเราสูงขึ้น และภาวะเงินเฟ้อนี้เองที่ทำให้ค่าเงินของเราด้อยค่าลง หากค่าเงินเฟ้อโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นปีละ 3% ต่อปี หมายความว่า เงิน 100 บาทที่อยู่ในกระเป๋าของคุณวันนี้ ปีหน้าจะมีมูลค่าเหลือเพียง 97 บาท และจะลดลงเรื่อยๆในปีต่อไป ดังนั้นในการคำนวณเงินออมที่ต้องมีเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณในอนาคต จะต้องนำปัจจัยด้านเงินเฟ้อเข้ามามีพิจารณาด้วย

5. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก กำไรจากการขายหุ้น เป็นต้น โดยอัตราผลตอบแทนที่นำมาใช้ในการคำนวณจะใช้ทั้งอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในช่วงเก็บเงินก่อนเกษียณอายุ และอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในช่วงหลังเกษียณอายุ

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, ส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 2, สำนักงาน. **สรุปผลการดำเนินงานเวทีวิชาการ 2555 “การผลักดันให้เกิดสังคมสวัสดิการ : ก้าวอย่างที่สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน”**. 2555.

กระทรวงการคลัง. **เกษียณสุขใจ มีบ้านอยู่ใช้กับ กอช.** กรุงเทพฯ : กระทรวงการคลัง.

จอห์น โนเดล และนภาพร ชัยวรณ. **การสูงอายุทางประชากรและการอยู่ดีมีสุขของผู้สูงอายุในประเทศไทย แนวโน้มในอดีต สถานการณ์ปัจจุบันและความท้าทายในอนาคต.** กรุงเทพฯ : กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ. 2552.

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ. **ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรในประเทศไทย – สถานการณ์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.** กรุงเทพฯ : กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ.

ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ, สำนักงาน. ส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ, สำนัก. **ชุดความรู้การดูแลตนเองและพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคงในชีวิต.** กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2555.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. **การสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร พ.ศ. 2554 The 2011 MIGRATION SURVEY.** กรุงเทพฯ : บริษัท ไอดี ออล ดิจิตอล พริน จำกัด, 2555.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. **สรุปผลที่สำคัญ การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2554.** กรุงเทพฯ : บริษัท แอดวานซ์ พรินติ้ง เซอร์วิส จำกัด, 2555.

สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, มูลนิธิ. **รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2551.** กรุงเทพฯ : บริษัท ที คิว พี จำกัด, 2552.

สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, มูลนิธิ. **สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552.** กรุงเทพฯ : บริษัท ที คิว พี จำกัด, 2553.

สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, มูลนิธิ. **สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย 2553.** กรุงเทพฯ : บริษัท ที คิว พี จำกัด, 2555.

สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, มูลนิธิ และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : บริษัท พงษ์พาณิชย์เจริญผล จำกัด, 2555.

สุรีย์พร พันพื้ง, มาลี สันภูวรรณ. **ประชากรและสังคม 2554 : จุดเปลี่ยนประชากรจุดเปลี่ยนสังคมไทย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เต็อนตุลา, 2554.

เว็บไซต์

การลงทุนคือ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.tsi-thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=94&Itemid=67. (11 เมษายน 2556).

การออม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://pegasus.mfcwebactivity.com/mainmenu3.html>. (11 เมษายน 2556).

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. **การวางแผนทางการเงิน.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.gpf.or.th/thai2013/member/financialplan.asp>. (22 มีนาคม 2556).

กุลธกาน ตั้งทิวาพร. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน กรณีศึกษา : พนักงานธนาคาร.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.inrit2012.com/inrit2012/Proceedings2012/4_National.pdf. (20 มีนาคม 2556).

ความหมายการลงทุน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.moneymartthai.com/knowledge/index.php?cat=dd5c07036f2975ff4bce568b6511d3bc&know_id=2. (11 เมษายน 2556).

ฉัตรชัย สิริเทวัญกุล. **การจัดสรรสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมกับวัยเกษียณ.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.set.or.th/setresearch/files/cmresearch/2013.05_CMRI_Working_Paper.pdf. (22 เมษายน 2556).

เทคนิคการออมในแต่ละช่วงวัย [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.aacp.co.th/savings/th/savingTip_savingstep.asp. (11 เมษายน 2556).

ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์, ปราโมทย์ ประสาทกุล. **ประชากรไทยในอนาคต.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ipsr.mahidol.ac.th/IPSR/AnnualConference/ConferenceII/Article/Article02.htm>. (26 เมษายน 2556).

อโนทัย จันทรดี. **แกะรอยนโยบายสาธารณะ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tuhpp.net/files/1816.pdf>. (4 เมษายน 2556).

รูปแบบและวิธีการลงทุน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://chineseinfo.boi.go.th/CIC/Document/Private/Content/files/3105647.pdf>. (11 เมษายน 2556).

รู้จักกับแหล่งเงินได้วัยเกษียณ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.tsi-thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=1534&Itemid=1436. (11 เมษายน 2556).

สุนีย์ จันทรเปล่ง. **บันไดแห่งการลงทุน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ktbst.co.th/thd/thai/stock.tech/tech/092005/investgl.pdf>. (11 เมษายน 2556).

สุภาคย์ อินทองคง. **การศึกษาคือการพัฒนาชีวิต : กรณีการออม เศรษฐกิจพอเพียงและการทำบัญชีครัวเรือน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaingo.org/writer/view.php?id=376>. (11 เมษายน 2556).

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ (สทส.)

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.)

ที่ตั้ง

เลขที่ 618/1 ถนนนิคมมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2650 1354 0 2650 1887
 0 2651 6783 0 2651 6936

เว็บไซต์ สทส. : www.oppo.opp.go.th

สท. : www.opp.go.th

พม. : www.m-society.go.th

E- mail สทส. : older@opp.go.th

fanpage : www.facebook.com/oppo.go.th